

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ—3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραιμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ,
Ματθ, 10: 32-33, 37-38, 19: 27-30
7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

****ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ****

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τὸ Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΤΡΙΤΗ
29 ΙΟΥΝΙΟΥ

7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Αγ. Αποστόλων Πέτρου και
Πάυλου των Πρωτοκορυφαίων
Αποστόλων

ΤΕΤΑΡΤΗ
30 ΙΟΥΝΙΟΥ

7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Σύναξις τών Αγίων Ένδοξων
Δώδεκα Αποστόλων

ΠΕΜΠΤΗ
1 ΙΟΥΛΙΟΥ

7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Αγ. Κοσμά καί Δαμιανού
τών Αναγύρων

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Έπιστολή — Ρωμ. 2: 10-16
Ευαγγέλιο— Ματθ. 4: 18-23

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ
(Εβρ. 11,33 -12,2)

Τιμά και εορτάζει σήμερα η αγία μας Εκκλησία τους Αγίους Πάντες, όλους τους γνωστούς και τους άγνωστους αδελφούς μας οι οποίοι έζησαν κατά Χριστόν και αξιώθηκαν των επουρανίων στεφάνων.

Η περικοπή από την προς Εβραίους επιστολή, μάς παρουσιάζει τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι άγιοι, και την δύναμη που άντλησαν από την πίστη, προκειμένου να διεξέλθουν τον κάθε αγώνα τους.

«Αδελφοί», μάς λέει ο απόστολος Παύλος, « οι Άγιοι Πάντες διά της πίστεως κατέρριψαν βασιλεία, εργάστηκαν την δικαιοσύνη, γεύτηκαν όσα υποσχέθηκε ο Θεός σε αυτούς, έφραξαν στόματα λεόντων, διέφυγαν κάθε κίνδυνο, είτε από φωτιά, είτε από μαχαίρι, είτε από ασθένεια.

Άλλοι από αυτούς ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου και δεν δέχτηκαν να γλιτώσουν τη ζωή τους, προκειμένου να πετύχουν μια καλύτερη ανάσταση. Άλλοι πάλι υπέμειναν μύριες όσες κακουχίες, εμπαιγμούς, μαστιγώσεις και φυλακίσεις· λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, θανατώθηκαν με μαχαίρι, έζησαν φορώντας προβιές με στερήσεις, με θλίψεις και κακουχίες σαν να μη τούς άξιζε ο κόσμος, περιπλανώμενοι σε σπηλιές και βουνά και στις τρύπες της γης.

Και όμως όλοι αυτοί, αν και έδωσαν την καλή μαρτυρία της πίστεως, δεν απέκτησαν την υπόσχεση, επειδή ο Θεός προέβλεπε για μάς κάτι καλύτερο, για να μη τελειωθούν χωρίς εμάς.

Γι αυτό λοιπόν κι εμείς, έχοντας γύρω μας τόσο μεγάλο νέφος μαρτύρων, αφού αποτινάξουμε κάθε βαρύ φορτίο και την αμαρτία που μάς περιπλέκει, ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που βρίσκεται μπροστά μας, προσβλέποντας στον αρχηγό της πίστεώς μας και τελειοποιητή Ιησού Χριστό».

Είναι σε όλους γνωστά τα παθήματα των πρώτων χριστιανών, οι φυλακίσεις, τα βασανιστήρια που υπέστησαν, οι διωγμοί,

οι ταλαιπωρίες· είναι γνωστές επίσης οι συκοφαντίες, η περιφρόνηση, ο χλευασμός του κόσμου προς τους μαθητές του Χριστού, κάθε εποχής. *«Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν... οὐκ ἔστι δοῦλος μεζῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν», εἶπε ὁ Κύριος (Ιω. 15, 18-20).*

Επομένως, αν ο κόσμος δεν αγαπά τον Χριστό, το ίδιο δεν αγαπά και τους μαθητές του· και κατά συνέπεια, οι άνθρωποι που σκέφτονται κοσμικά, αντί να πράξουν εκείνα που θα τους οδηγήσουν κοντά στον Χριστό, ενεργούν τα αντίθετα, πολεμούν το Ευαγγέλιο της αγάπης, της συγγνώμης και της μετανοίας. Γιατί, είναι ευκολότερο γι αυτούς να γκρεμίσουν τους άλλους, παρά να οικοδομήσουν τον εαυτό τους, εγκαταλείποντας τις συνήθειες του παλαιού ανθρώπου, του αποκομμένου από την αγάπη του Θεού.

Ας μη τούς κρίνουμε όμως, αφού ο Χριστός θυσιάστηκε και γι αυτούς· ας έλθουμε καλύτερα να δούμε τους μάρτυρες της πίστεως, τους Αγίους Πάντες, προκειμένου να ωφεληθούμε και να διδαχθούμε από το παράδειγμά τους. Οι άγιοι υπέμειναν τα πάντα· ακόμα και όσοι δεν θανατώθηκαν, έδωσαν το μαρτύριο της πίστεως, υπέμειναν θλίψεις και στενοχώριες, είτε αυτές προέρχονταν από τις συγκυρίες του βίου, είτε από τους ανθρώπους, είτε από τον πειρασμό. Παρέδωσαν την ύπαρξή τους στον Χριστό και θεώρησαν τα πάντα ως σκύβαλα, ως ανάξια λόγου και ήσσονος σημασίας. Γι αυτό και δεν ενδιαφέρθηκαν για την δόξα του κόσμου, ή για τιμές ή για πλούτο ή για ανέσεις. Δεν έδωσαν τόπο ούτε στις επιθυμίες τους, αφού το μόνο που ποθούσαν ήταν ο Χριστός.

Όλος ο αγώνας τους ήταν πώς θα ευαρεστήσουν τον Κύριο, πώς θα καταπολεμήσουν τα πάθη, πώς θα καλλιεργήσουν τις αρετές, πώς θα κάνουν πράξη την αγάπη προς τον Θεό και προς τον πλησίον. Κινητήριος δύναμη στην προσπάθεια των ανθρώπων του Θεού είναι η πίστη· και τούτο, επειδή η πίστη γεννά την υπομονή, αφού παρέχει τα υγιή κριτήρια της θεώρησης του κόσμου και του βίου μας, τι δηλαδή είναι σημαντικό και τι λιγότερο.

Έχοντας επομένως διά της πίστεως αξιολογήσει και ιεραρχήσει όλα όσα απαρτίζουν τον ανθρώπινο βίο, τρέχουμε τον καλόν αγώνα της πίστεως παίρνοντας δύναμη από τον Κύριο, διά της προς αυτόν πίστεως, και ελπίζουμε στον επουράνιο στέφανο της νίκης και στην αιώνια δόξα και τιμή, την οποία γεύτηκαν και αξιώθηκαν οι Άγιοι Πάντες.

Καθώς συναχθήκαμε σήμερα να τιμήσουμε όλους τους Αγίους, ας γίνουμε μιμητές τους στην πίστη, στους αγώνες, στην υπομονή· ας επιμελούμαστε την ψυχή και ας αναζητούμε τα πνευματικά, καθότι ο πρόσκαιρος τούτος βίος «ως όναρ παρέρχεται» και όλα τα επίγεια τα τρώει η φθορά.

Ας πάρουμε παράδειγμα από την προσήλωσή τους στον Χριστό, ενθυμούμενοι τα λόγια του αποστόλου Παύλου: *«τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς» (Ρωμ. 8, 35-36).*

Και ας κάνουμε πράξη την προτροπή με την οποία κλείνει την σημερινή περικοπή, ας αποβάλουμε δηλαδή κάθε βιοτική μέριμνα και την αμαρτία, η οποία περιπλέκει την ζωή μας, και ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που ο καλός αγωνοθέτης Χριστός μάς όρισε, έχοντας την προσδοκία μας προς αυτόν, ο οποίος δίνει την δύναμη και τελειοποιεί τον κάθε αγωνιστή. Αμήν.

Ι Άγιοι Πρωτοκορυφαίοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος

Όσο οι δύο Απόστολοι ζούσαν, θέλησαν μερικοί να τους διχάσουν. Ανάλογα με τις θρησκευτικές τάσεις, ορισμένοι έκαναν σημαία τότε τον ένα και τότε τον άλλον Απόστολο. Μερικοί ισχυρίζονταν *«Εμείς είμεθα του Κηφά, του Πέτρου»* άλλοι έλεγαν *«εμείς είμεθα του Παύλου»* (Α΄ Κορ. 1,12). Ορισμένοι από τους φανατικούς ιουδαίζοντες θέλησαν να εκμεταλλευθούν τον θερμό, αλλά απονήρευτο Πέτρο, για να τον κάνουν αρχηγό στον εξοντωτικό κατά του Παύλου πόλεμο, νομίζοντας έτσι ότι πως θα έπλητταν τον Απόστολο των εθνών.

Σύντομα ο Πέτρος κατάλαβε την παγίδα και συμφιλιώθηκε με τον Παύλο. Απομόνωσε τους διασπαστές της ενότητας του σώματος του Χριστού που ήθελαν να αλλοιώσουν το γνήσιο πνεύμα του Ευαγγελίου. Ο Πέτρος ονομάζει τον Παύλο *«ἀγαπητὸν ἀδελφόν»* (Β΄ Πέτρ. 3,15). Και ο Παύλος δίνει ιδιαίτερη σημασία και τιμή στον κορυφαίο Πέτρο, που ήταν ένας *«τῶν δοκούντων στύλους εἶναι»* (Γαλ. 2,9).

Η Εκκλησία όρισε να τιμούνται μαζί οι δύο μεγάλοι Απόστολοι. Σ' ένα από τα ιδιόμελα στιχηρά του εσπερινού της εορτής τους ψάλλει *«Ποῖσις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; Τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι καὶ ἠνωμένους τῷ πνεύματι ...»*.

Και οι δύο εκλήθησαν κατά θαυμαστό τρόπο. Ο ένας, ο Απόστολος Παύλος, ήταν σκηνοποιός, και από τότε που τον κάλεσε ο Θεός, η τέχνη του πήρε πνευματικό νόημα, έστηνε παντού *«τὴν σκηνὴν τὴν ἀληθινήν»* (Εβρ. 8,2) την σκηνή της Εκκλησίας. Κάθε καρδιά πιστού την μετέτρεπε σε σκηνή, όπου σκίλωνε η Χάρις του Χριστού. Ο Απόστολος Πέτρος ήταν ψαράς και από τότε που τον κάλεσε ο Κύριος ψάρευε ψυχές με τη θεία σαγήνη και τα θαύματά του και τις οδηγούσε στο σκάφος της Εκκλησίας. *«Ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν»* (Λουκ. 5,10).

Ήταν και οι δύο θαύματα της χάριτος του Θεού. Ο ένας αρνητής ο άλλος φονευτής. Ο Πέτρος αρνήθηκε τον Χριστό μπροστά σ' ένα κοριτσάκι *«οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον»* (Ματθ. 26,72). Ο Παύλος δίωξε τον Χριστό και ήταν ο φανατικότερος και φονικός εχθρός του Χριστού και των μαθητῶν Του.

Σημασία κυρίως έχουν τα δάκρυα της μετανοίας που συχνά έτρεχαν από τα μάτια του Πέτρου και του Παύλου. Όσες φορές ο Πέτρος άκουε λάλημα πετεινού, έκλαιγε, όπως έκλαιγε πικρῶς την πρώτη φορά, τη νύκτα της Μεγάλης Πέμπτης (Ματθ. 26,75). Και ο Παύλος, όσες φορές θυμόταν τι έκανε ως διώκτης της Εκκλησίας, αναστέναζε και με βαθειά συναίσθηση έλεγε: *«Οὐκ εἰμί ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος»* (Α΄ Κορ. 15,9).

Ο Πέτρος ήταν αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυρας της μεγαλοσύνης των θαυμάτων και της αγάπης του Χριστού *«ἐπὶ τῷ γεννηθέντι τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος»* (Β΄ Πέτρ. 1,16).

Αγάπη στον Χριστό σημαίνει υπακοή στον Χριστό. Απαντά στον Χριστό ο Πέτρος *«ἐπὶ δε τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον»* (Λουκ. 5,5).

Αγάπη στον Χριστό σημαίνει ονειδισμοί. Λέγει πάλιν ο Πέτρος *«Εἰ ὀνειδίξεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ μακάριοι»* (Α΄ Πέτρ. 4,14). Ο Πέτρος εσταυρώθη και ο Παύλος απεκεφαλίσθη.

Αγάπη στον Χριστό σημαίνει σεμνότητα. Όταν ο Πέτρος, ημίγυμνος, ψάρευε στη λίμνη της Τιβεριάδος και διαπίστωσε ότι ο Αναστάς Κύριος στεκόταν στον αιγιαλό, αμέσως έριξε πάνω του *«τὸν ἐπενδύτην»* και σκέπασε την γυμνότητά του (Ιω. 21,7).

Αγάπη στον Χριστό σημαίνει ομολογία Χριστού. Μετά την Πεντηκοστή ράβδισαν τους Αποστόλους και τους παρήγγειλαν να παύσουν να ομιλούν για το όνομα του Χριστού. Ο Πέτρος απάντησε *«Οὐ δυνάμεθα ἄ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν»* (Πραξ. 4,20).

Αγάπη στον Χριστό σημαίνει και μαρτύριο αίματος. Μετά την ανάστασή Του ο Κύριος διαπιστώνοντας τη θερμή αγάπη του Πέτρου, του προείπε το μαρτυρικό του τέλος *«Ὅταν δὲ γηράσῃς ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις»* (Ιω. 21,18).

Η τριπλή ερώτηση του Κυρίου στον Απόστολο Πέτρο απευθύνεται και σε μας: *«Σίμων, Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων;»* (Ιω. 21,15) Είμαστε έτοιμοι να το απαντήσουμε; *«Ναι Κύριε, σε αγαπῶ»*. Αλλά ο Χριστός, που γνωρίζει πόσο εύκολα ο δείκτης της αγάπης μας μετακινείται και πόδες φορές από δειλία και καιροσκοπισμό Τον αρνούμαστε και Τον προδίδουμε, επιμένει στην ερώτηση: *«φιλεῖς με;»*. Ναι Κύριε! Θέλουμε και αγωνιζόμαστε να Σε αγαπούμε πάνω από όλα και από όλους. Αγωνιζόμαστε να ανταποκριθούμε στην Παναγάπη Σου και θέλουμε η αγάπη μας να είναι κορυφαία, όπως η αγάπη των δύο Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων σου!

Πρωτοπρεσβυτέρου Πέτρου Λαπαθιώτη